

VETLLA PASQUAL
Catedral de Solsona, 16 d'abril de 2022

En aquesta nit santa ressona en tota l'Església el missatge de la Pasqua: Jesucrist és viu! Sí. Jesucrist no és un il·lustre personatge del passat; Jesús de Natzaret viu per sempre. No hem de cercar entre els morts aquell que viu.

Viu i ens omple amb la seva llum

Això vol dir que podem estimar-lo i ser estimats per Ell; podem tenir-lo com amic i mantenir una relació personal amb Ell. Quan la mantenim, Ell ens omple amb la seva gràcia, ens allibera, ens transforma, ens sana i ens consola. Crist ressuscitat està "ple de vitalitat sobrenatural, vestit d'infinita llum" (Cf. Christus Vivit 124).

Crist viu i ens il·lumina amb la seva immensa llum. Això és el que hem expressat de manera simbòlica al començament d'aquesta celebració, quan hem encès les nostres petites candeles del ciri, que simbolitza el Crist ressuscitat, llum i esperança per a la nostra vida i per al món. La llum de Crist omple de sentit cada instant de la nostra vida, també quan es fa present en la vida el mal, el fracàs o el dolor. Tota la vida de l'home és il·luminada per Crist ressuscitat. En sortir del sepulcre, proclamava el pregó de Pasqua-, Crist "brilla serè per al llinatge humà i viu i regna pels segles".

Units a Crist ressuscitat pel baptisme

Nosaltres participem d'aquest misteri de vida. Pel baptisme la nostra vida va quedar unida per sempre a la de Jesucrist. Sant Pau deia que el baptisme ens va unir a la seva mort i esperem que ens uneixi també a la seva resurrecció. I conclouia: "penseu que sou morts al pecat i vius per a Déu en Crist Jesús".

El baptisme suposa el començament d'una vida absolutament nova, perquè ens hem incorporat a Crist. Ell ens pren perquè ja no visquem per a nosaltres mateixos, sinó gràcies a Ell, amb Ell i en Ell; perquè visquem amb Ell i així per als altres. El baptisme no és només una cosa que vam rebre en el passat, sinó una realitat que va creixent i desenvolupant-se en la nostra vida. En aquesta nit renovarem de manera solemne les promeses del baptisme, per manifestar la nostra fe en Crist ressuscitat, la unió de la nostra vida a la seva i el nostre desig de viure com a homes nous.

Qui creu en Crist ressuscitat ha de viure una vida nova. Deixem enrere tot allò que és vell: l'egoisme, la supèrbia, les enveges, la superficialitat. Tot això ha de morir per renéixer com a homes nous, persones que estimen sense límits, que viuen en profunditat, que perdonen i que serveixen als més pobres. No s'ha de tenir por de ser diferent, d'anar contracorrent en aquesta societat individualista, consumista i superficial. Nosaltres creiem en Crist ressuscitat i, per això, som profetes d'un món

nou, constructors del futur, “protagonistes de la revolució de la caritat i del servei” (Christus Vivit 174).

Cerca a Crist

Saber que Crist és viu ens posa en camí. Si Ell ha ressuscitat, la nostra vida sencera tindrà com a meta trobar-nos amb Ell per gaudir de la seva amistat i amor etern. Per això, com aquelles dones amigues de Jesús, hem de posar-nos en camí per cercar-lo. Però no ho cerquem en el sepulcre, perquè Ell no es troba entre els morts sinó entre els vius.

Ell s’apropa de moltes maneres a les nostres vides i ens fa sentir la seva presència, com va fer amb aquelles dones, amb Pere i Joan i amb els altres deixebles. La manera principal de trobar-se amb Jesucrist és a través dels sagraments, que són els signes que Ell ens va deixar de la seva presència. Aquesta presència és especial i permanent en el sagrament de l’Eucaristia, que ens posa en comunió íntima amb Ell. Però no oblidem que Jesús és present també en la seva Paraula i en el sagrament del germà, especialment en els més pobres. El temps de Pasqua, que avui s’inaugura, és temps adequat per a aprofundir en la presència de Jesús, per cercar-lo i gaudir de la companyia del Ressuscitat. És temps de aferrar-nos a Crist, de viure molt units a Ell, deixant que la seva vida penetri tot el nostre ser i el transformi.

Anunciar a l’Ressuscitat

En gaudir de la seva presència ens convertim en testimonis. Això és el que li va passar a aquelles dones que van anar al sepulcre amb la intenció d’ungir el cos de Jesús i es van trobar que estava buit. En no veure el seu cos, es van omplir de desconcert, però en rebre l’anunci de la seva resurrecció van desbordar d’alegria. Elles van ser les primeres missatgeres de la resurrecció, les primeres “apòstols”.

Si nosaltres hem experimentat de veritat que Crist és viu, no ens podem callar. Com a testimonis de la seva presència, hem de proclamar-ho, com van fer les dones i després els apòstols. Són molts els homes que ignoren que la mort ha estat derrotada i que s’ha obert una gran esperança per a tota la humanitat. A tots ells hem de explicar que Jesús és viu i que els estima. L’Església no té altra missió que la de transmetre als homes el missatge de la Pasqua. És un missatge que ha d’arribar a tots, no només als més propers, sinó a tots els homes. No s’ha de tenir por de sortir a les perifèries i anunciar aquest missatge d’alegria i esperança per al món.

Viu nostre Salvador. “Aquesta és la nit -deia el pregó- en què, trencades les cadenes de la mort, Crist ascendeix victoriós de l’abisme”.